

lig ikke andre Journaler end de, der ved at stille Caution have erhvervet en særdeles Rettighed og derfor ogsaa staae under et vist særdeles Tilsyn, hvorimod efter Udkastet det at udgive periodiske Blade er noget aldeles frit; det synes derfor noget mindre naturligt, at Dyrigheden kan gjøre saadanne Fordringer som omhandles til de Blade, som udkomme hos os med Hensyn til den Trykkesfrihedslov, som der nu er Spørgsmaal om, end i Frankrig. Jeg mener imidlertid, at det har Billigheden for sig, og at de Fleste ville finde det naturligt og billigt, at Dyrighederne benytte Bladene til at berigtige urigtige Fremstillinger og urigtige Domme; men jeg troer derhos, at, hvis man skal have en saadan Bestemmelse, bør den ikke være saa overmaade indskrænket, og det forekommer mig, at den bør beholde det Omfang, som den har i Udkastet. Det har Udseende af Mistro imod Dyrighederne, at man troer, at de ville misbruge en saadan Rettighed til at indføre Berigtigelser i Bladene til at genere Bladskriverne. Jeg troer snarere, at Dyrighederne ville være lidet tilbøielige til at benytte sig deraf, end at de skulde være særdeles tilbøielige dertil. Jeg troer virkelig ogsaa, at Niemedet ikke kunde opnaaes under den foreslaaede Indskrænkning; thi Berigtigelsen af urigtige Efterretninger og Fremstillinger kunne tidt behøves et langt større Num end det, der behøves til Angrebet. Jeg skulde derfor holde for, at man helst maatte stemme for Udkastet; men, da de Forslag, der ere gjorte til Forandringer deri, sættes under Afstemning for Udkastet selv, er det dog min Mening, at det under Nr. 70 a fremsatte principale Forslag fortjener at komme i Betragtning, da det indeholder en mindre Indskrænkning for Dyrighederne, og altsaa mere svarer til Formaalet end det subsidiaire, Udvalget har tiltraadt. Hvad det under Nr. 71 anførte Afstemningspunkt angaaer, saa troer jeg, at, naar man skal ved en Dom frembringe en Indrykkelse i Bladene, saa er det noget aldeles Unyttigt, idet man saa ikke kan vente at faae den vedkommende Artikel indrykket før om en lang Tid. Der er jo et andet Tvangsmiddel givet, hvorved man skal forstikke sig Indførelsen, nemlig at Vedkommende kan mulcteres for at nægte

det; men, naar man skal stavne den Vedkommende til at mulcteres, saa vilde det, tillige at stavne ham til under en daglig Mulct at indføre Berigtigelsen, vistnok være lidet hensigtsmæssigt. Hvad Afstemningspunktet under Nr. 75 angaaer, saa troer jeg dog, at, naar man ikke ved en anden Bestemmelse kan gjøre den overflødig, saa kan denne Paragraph ikke saa godt undvares. Naar der ikke findes nogen Bestemmelse, der hjemler Anvendelse af den øvrige Lovgivning, hvis Pressen benyttes til andre Forbrydelser, end de her udtrykkeligen nævnte, saa vilde Forbrydelser eller lovstridige Handlinger, som ere Gjenstand for Straf, blive straffrie, naar man benytter Bladene dertil. Naar man f. Ex. i et offentligt Skrift meddeelte Embedshemmeligheder, eller hvad der paa anden Maade maatte være En betroet, og som man handler pligtstridigt i at meddele, saa kan det ikke indbefattes under nogen særlig Bestemmelse i den foreslaaede Lov, og det vilde dog være urigtigt, om En skulde være fri for Straf, fordi han havde begaaet denne pligtstridige Handling ved Pressens Hjælp. Men jeg kan just ikke sige, at jeg gjerne vilde have Paragraphen ganske affattet som den staaer, eller i den Sammenhang, hvori den her forekommer. Men, som jeg forhen har bemærket, kan man undvære en heel Deel af de Bestemmelser, der findes i Udkastet, naar der var en almindelig Bestemmelse om, at de almindelige Straffelove i alle de Tilfælde, som ikke ere berørte i denne Lov, skulde være anvendelige, naar Noget benytter Pressen til at foretage en efter disse almindelige Love strafværdig Handling. Hvad det Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 76, og som er tiltraadt af Udvalget, saa er jeg ikke ganske vis paa, hvad Grunden er til dette Forslag, og til at Udvalget har tiltraadt det. Dersom Grunden er den, at Paragraphens sidste Deel er overflødig, saa kan jeg egentlig ikke have Noget imod Forslaget; thi ved en rigtig Anvendelse af den foregaaende Deel af Paragraphen kan man naturligviis ikke komme til noget andet Resultat; men, dersom Meningen skulde være den, at man, naar der begaaes Forbrydelser paa anden Maade end igjennem Pressen, af det Slags, som her er nævnt, og